

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Zrušení platebního účtu ze strany banky

Platební účet – jeho zřízení a poskytování, jsou v dnešní době základní součástí služeb poskytovaných ze strany bank a jiných poskytovatelů platebních služeb svým zákazníkům pro provádění jejich platebních transakcí. Vzhledem k citlivosti služeb spojených s nakládáním s finančními prostředky může být pro klienta nepříjemným zjištěním, že ze strany banky dochází k postupu vedoucímu ke zrušení jeho účtu. Tento článek si klade za cíl zaměřit se na zákonné možnosti, za kterých může banka či jiný finanční poskytovatel platebních služeb zrušit účet svého klienta.

Právní úprava platebního účtu

Právní úpravu platebního účtu nalezneme v zákoně č. [370/2017](#) Sb., o platebním styku (dále jen „ZPS“). Platebním účtem se rozumí účet, který **slouží k provádění platebních transakcí** (§ 2 odst. 1 písm. b) ZPS), které spočívají ve vkládání peněžních prostředků na platební účet, výběru peněžních prostředků z platebního účtu nebo převodu peněžních prostředků a jsou-li prováděna v rámci konkrétní platební služby (§ 2 odst. 1 písm. a) ZPS) a jež jsou zároveň poskytovány ze strany poskytovatelů platebních služeb jakožto podnikatelů, kteří poskytují tyto služby (§ 1 písm. c) ZPS). Těmito poskytovateli jsou v největší míře **banky** ve smyslu zákona č. [21/1992](#) Sb., o bankách, na něž se také v tomto článku více zaměříme.

Ke zřízení platebního účtu dochází nejčastěji **na základě smlouvy o platebních službách** dle § 127 písm. a) ZPS, pro kterou ZPS používá pojem **rámcová smlouva**. K použití tohoto pojmu se komentářová literatura staví značně negativně, a to z toho důvodu, že označení rámcová smlouva neodpovídá charakteru této smlouvy. Tato smlouva není klasickou rámcovou smlouvou, tj. smlouvou, na základě které by se uzavíraly další smlouvy navazující na tuto rámcovou smlouvu, ale dochází na základě ní ke konkrétním platebním příkazům k provádění platebních transakcí^[1]. Obecným specifikem této smlouvy (a i obecně praxe ze strany bank) je **odkaz na jiný dokument** (nejčastěji na obchodní podmínky), který je nedílnou součástí této smlouvy a zároveň stanovuje další práva a povinnosti stran^[2].

Speciálním případem platebního účtu, který byl zařazen do ZPS v návaznosti na právní úpravu Evropské unie, je **základní platební účet**, který byl do české právní úpravy zařazen v návaznosti na evropskou úpravu týkající se platebních účtů a **zakotvení nárokovosti** občanů členských států na zřízení platebního účtu ze strany bank, pokud dojde ke splnění podmínek v § 210 ZPS pro jeho zřízení a k následnému uzavření smlouvy o základním platebním účtu^[3].

K možnostem zrušení platebního účtu ze strany banky

Po zřízení platebního účtu může dojít k situaci, že dojde ze strany banky k postupu vedoucímu ke zrušení platebního účtu uživatele platební služby jednostranným jednáním banky. Ke zrušení platebního účtu ze strany banky ve vztahu k rámcové smlouvě může dojít hlavně dvěma způsoby:

1. výpovědí nebo
2. odstoupením od smlouvy.

Výpověď

Výpověď rámcové smlouvy přichází dle zákonné úpravy obsažené v § 154 odst. 1 ZPS v případě, že **rámcová smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou** a jestliže byla **možnost výpovědi dohodnuta**. V případě zakotvení výpovědi v rámcové smlouvě nesmí být **výpovědní doba kratší než 2 měsíce**[4]. Tato výpověď musí být v souladu s § 154 odst. 2 ZPS uživateli poskytnuta určitě a srozumitelně v úředním jazyce státu, v němž je platební služba nabízena, nebo v jazyce, na kterém se strany dohodnou.

Odstoupení

Druhým způsobem zrušení účtu ze strany banky, resp. způsobu zániku závazku ve vztahu k rámcové smlouvě je odstoupení od této smlouvy. K odstoupení od smlouvy může dojít buď na základě naplnění zákonných důvodů pro odstoupení od smlouvy (např. porušení smlouvy podstatným způsobem dle § 2002 občanského zákoníku) nebo smluvně sjednaných důvodů pro odstoupení od smlouvy[5].

K možnostem zrušení základního platebního účtu ze strany banky

Určitá specifika najdeme také v případě zrušení základního platebního účtu, resp. u zániku závazku vzniklého na základě smlouvy o základním platebním účtu. I u základního platebního účtu může banka (poskytovatel) rovněž smlouvu vypovědět nebo od ní odstoupit, ale pouze za níže uvedených podmínek.

Výpověď

Banka může smlouvu o základním platebním účtu **vypovědět** v souladu § 215 odst. 1 a 2 ZPS, pokud:

- a. uživatel neprovede prostřednictvím tohoto platebního účtu žádnou platební transakci po dobu delší než 24 měsíců,
- b. uživatel není osobou oprávněně pobývajícím v členském státě,
- c. uživatel je majitelem jiného platebního účtu vedeného v České republice bankou nebo zahraniční bankou vykonávající činnost na území České republiky prostřednictvím pobočky, jehož prostřednictvím je možné čerpat služby uvedené v § 212 odst. 1 ZPS,
- d. uživatel odmítne návrh na změnu závazku ze smlouvy o základním platebním účtu, aniž pro to má spravedlivý důvod,
- e. uživatel poruší podstatným způsobem smlouvu o základním platebním účtu, nebo
- f. pokud banka (poskytovatel) přestane být bankou nebo zahraniční bankou vykonávající činnost na území České republiky prostřednictvím pobočky a vede platební účty spotřebitelům.

Závazek ze smlouvy o základním platebním účtu lze vypovědět (kromě toho že banka přestane být bankou nebo zahraniční bankou vykonávající činnost na území České republiky prostřednictvím pobočky a vede platební účty spotřebitelům) nebo od smlouvy o základním platebním účtu lze odstoupit z důvodu, že majitel základního platebního účtu dosáhne založení základního platebního účtu úmyslným poskytnutím nepravdivých nebo hrubě zkreslených údajů nejdéle do 3 měsíců ode dne, kdy se o něm poskytovatel dozvěděl (§ 215 odst. 5 ZPS).

Odstoupení

Odstoupit od smlouvy může v tomto případě banka (poskytovatel) v souladu s § 215 odst. 3 a 4 ZPS pouze v případě, že:

- a. majitel základního platebního účtu použije základní platební účet v rozporu se zákonem upravujícím opatření proti legalizaci výnosů trestné činnosti a financování terorismu nebo v rozporu s jiným právním předpisem,
- b. dosáhne založení základního platebního účtu úmyslným poskytnutím nepravdivých nebo hrubě

- zkreslených údajů, nebo
- c. jestliže by trvání závazku ze smlouvy o základním platebním účtu bylo v rozporu s jiným právním předpisem.

V obou případech banka (poskytovatel) společně s výpovědí závazku ze smlouvy o základním platebním účtu nebo s oznámením o odstoupení od smlouvy o základním platebním účtu sdělí písemně majiteli základního platebního účtu **důvod výpovědi nebo odstoupení od smlouvy** spolu s informací o způsobu mimosoudního řešení sporů mezi majitelem základního platebního účtu a jeho poskytovatelem, informací o možnosti majitele podat stížnost orgánu dohledu a informací o případné možnosti podat stížnost přímo poskytovateli s tím, že banka (poskytovatel) nesdělí majiteli základního platebního účtu důvod výpovědi nebo odstoupení, jestliže by sdělením důvodu porušil jiný právní předpis (§ 215 odst. 6 ZPS).

Závěr

Platební účty jsou základním nástrojem pro fungování bezhotovostního platebního styku, včetně běžných každodenních transakcí. Vzhledem k tomu, že na těchto účtech je soustředěna velká část finančních prostředků fyzických a právnických osob, je vhodné mít na paměti výše nastíněné aspekty, které mohou vést ke zrušení platebního účtu.

Nedostatečné seznámení jak se zákonnými, tak i smluvními možnostmi zániku smlouvy, na základě kterých byl zřízen platební účet, resp. základní platební účet, může vést k potížím s následným nakládáním a vypořádáním peněžních prostředků na tomto účtu či jiným negativním právním následkům, včetně vzniku nového dluhu vůči bance.

Mgr. David Šnajdr,
advokátní koncipient

Advokátní kancelář Vych & Partners, s.r.o.

Lazarská 11/6
120 00 Praha 2

Tel.: +420 222 517 466
Fax: +420 222 517 478
e-mail: office@ak-vych.cz

[1] BERAN, J., NÝDRLE, T., STRNADEL, D. § 123. Zákon o platebním styku: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-6-20]. ASPI_ID KO370_2017CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336517X.

[2] Tamtéž.

[3] Tamtéž, § 210.

[4] Komentářová literatura označuje toto ustanovení za jednostranně kogentní, kdy může být smluvní úprava výpovědi ze strany banky (poskytovatele) upravena ve prospěch uživatele, pokud je spotřebitelem. V případě, že by uživatel nebyl spotřebitelem, tak je možné upravit smluvní úpravu uživatele i v jeho neprospěch v souladu s § 128 odst.6 ZPS, včetně úpravy délky výpovědní doby – Tamtéž, § 154.

[5] Tamtéž.

© EPRAVO.CZ – Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový daňový režim ESOP v České republice od roku 2026. Posun k ekonomické realitě a mezinárodním standardům?](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [SCHEJBAL& PARTNERS stáli u získání jedné z prvních licencí dle MiCA v ČR](#)
- [Mezinárodní dožádání a lhůta pro stanovení daně: kritéria účelnosti, věcnosti a včasnosti v judikatuře](#)
- [Prověřování zahraničních investic a kybernetická regulace: řízená služba jako nová transakční proměnná](#)
- [Nová úprava kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí](#)
- [Silná koruna: jaké dopady má posilující koruna na české firmy](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc únor 2026](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Aktuální judikatura k holdingovým strukturám](#)
- [Exkluzivita má svou cenu. NSS se vyjádřil k nájemnému mezi spojenými osobami](#)